

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 10 czerwca 2009 r. — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Mileudedefensie i Vereniging Goede Waar & Co przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, pozostali uczestnicy postępowania: Bayer CropScience BV i Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

(Sprawa C-266/09)

(2009/C 267/47)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Natuur en Milieu

Vereniging Mileudedefensie

Vereniging Goede Waar & Co

Strona pozwana: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Pozostali uczestnicy: Bayer CropScience BV

Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „informacji o środowisku”, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 2003/4/WE ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również informacje dostarczane w ramach krajowego postępowania w przedmiocie (rozszerzenia) zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i stosowanie środka ochrony roślin w odniesieniu do ustalenia maksymalnej ilości zawartości pestycydów, ich składnika lub produktu przemiany w artykułach spożywczych albo napojach?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Jaki stosunek istnieje między art. 14 dyrektywy 91/414/EWG ⁽²⁾ a dyrektywą 2003/4/WE w odniesieniu do informacji określonych w pytaniu pierwszym, w szczególności, czy stosunek ten powoduje, że art. 14 dyrektywy 91/414/EWG należy stosować tylko wtedy, gdy skutek tego nie zostaną naruszone obowiązki unormowane w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE?

- 3) W razie gdyby z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynikało, że pozwany w niniejszym przypadku był zobowiązany zastosować art. 4 dyrektywy 2003/4/WE, czy oznaczałoby to, że nakazane w art. 4 porównanie interesu społecznego, któremu ma służyć ujawnienie informacji, z interesem szczególnym dyktującym odmowę udostępnienia informacji, powinno odbyć się na płaszczyźnie stosowania przepisów prawnych, czy też może to nastąpić na płaszczyźnie ustawodawstwa krajowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 lipca 2009 r. — Macdonald Resorts Limited przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-270/09)

(2009/C 267/48)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Szkocja), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Macdonald Resorts Limited

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. W sytuacji, gdy MRL, zgodnie ze Statutem Klubu i powiązany z nim umowami, dokonuje dostawy uprawnień z umowy (Praw do Punktów), które upoważniają nabywcę do otrzymania rozliczanych rocznie Punktów, w zamian za które może zajmować i korzystać z obiektów turystycznych MRL, czy dostawę taką należy określić jako:
 - a) najem lub dzierżawę nieruchomości w rozumieniu art. 13 część B szóstej dyrektywy (obecnie art. 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2006/112 ⁽¹⁾), czy
 - b) członkostwo w klubie, czy
 - c) w jakiś inny sposób?

2. Czy na odpowiedź na powyższe pytanie ma wpływ okoliczność, że:

- a) w niektórych przypadkach konsument nabywa prawa z umowy w zamian za zdeponowanie u MRL wcześniej istniejących praw do zajmowania kwatery w systemie timesharingowym w określonym miejscu przez określony tydzień lub więcej tygodni?
- b) klient może w każdym roku zdecydować, że nie będzie wymieniał uprawnień do punktów na dany rok w całości lub w części na prawo zajmowania kwatery, lecz zamiast tego może poszerzyć swoje przyszłoroczne uprawnienia, albo też, w zależności od warunków umowy dotyczących programu w każdym roku, może poszerzyć przysługujące mu uprawnienia poprzez „pożyczenie” punktów z tych, które będą mu przysługiwały w następnym roku;
- c) właściwości bazy obiektów mogą zmieniać się w czasie pomiędzy momentem nabycia Praw do Punktów a momentem dokonania zamiany Punktów na prawo do zajmowania nieruchomości;
- d) liczba Punktów, do których klient jest uprawniony w każdym roku może zostać zmieniona przez dostawcę zgodnie z warunkami umowy programu;
- e) skarżący może w pewnych okolicznościach zorganizować dla osób posiadających Prawa do Punktów dostęp do zewnętrznego programu timesharingu;
- f) skarżący może w pewnych okolicznościach zorganizować dla osób posiadających Prawa do Punktów możliwość wymiany Punktów na zakwaterowanie w hotelach prowadzonych przez skarżącego lub inne korzyści oferowane przez skarżącego?

3. W sytuacji, gdy podatnik świadczy usługi opisane w pytaniach 1 i 2 powyżej,

- a) czy jest to „świadczenie usług związanych z nieruchomościami” w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112);
- b) jeśli odpowiedź na pytanie 3 a) jest twierdząca: w sytuacji, gdy członkowie klubu mogą wykonywać swoje prawa wynikające z umowy korzystając z zakwaterowania w systemie timesharingu w więcej niż jednym państwie członkowskim, a w chwili dostawy nie jest wiadome, z której kwatery będą korzystać, w jaki sposób należy określić miejsce?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 16 lipca 2009 r. — Premis Medical BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

(Sprawa C-273/09)

(2009/C 267/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Premis Medical BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 729/2004 (¹) z dnia 15 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 113, s. 5) sprostowane w Dz.U. L 173 z dnia 7 maja 2004 r., s. 9 jest ważne w tym znaczeniu, że załącznik dołączony do sprostowania jest ważny? W przypadku odpowiedzi twierdzącej:
2. Czy rozporządzenie nr 729/2004 sprostowane w Dz.U. L 173 z dnia 7 maja 2004 r. jest nieważne, ponieważ Komisja ograniczyła w tym rozporządzeniu zakres obowiązywania pozycji 9021? W przypadku odpowiedzi twierdzącej:
3. Czy rozporządzenie nr 729/2004 sprostowane w Dz.U. L 173 z dnia 7 maja 2004 r. jest nieważne, ponieważ Komisja nie dokonała prawidłowej klasyfikacji chodzika do CN?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 729/2004 z dnia 15 kwietnia 2004 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 113, s. 5).